

نیمه زینت...
 (Dionysopolis) ...
 (Naxos) ...
 (Syracuse) ...

دو عارف مجذوب

مرقد و تاریخ وفات شان: در باغ عمومی حاضره کابل نزدیک مقبره اعلی حضرت
 تیمور شاه در یک احاطه خورد چار دیواری که صحن خوردی و یک دو کوته برای
 مجاور بن دارد مرقد در یک گوشه آن واقع است دور قبر کتار چوبی چوبتیره
 نعلی آهن پوش داشت اما لوحه که مخبر نام و نشان و تاریخ وفات باشد وجود
 نداشت در باب تاریخ صحیح و فانی مدنی جستجو داشتیم ولی هر کس بطور تخمین
 چیزی میگفتند تا اینکه روزی در آنجا بودم و با کسانی که حاضر بودند نگر
 و تأسف نبودن تاریخ یقینی شان را بمیان آوردم یکی از حاضرین که مرقد
 مسن و دانشمند بود بیان کرد که باید نزد شما باشد زیرا بعد پنج باش روز وفات
 مولوی صاحب بنده تاریخ رحلت شان را به قبله گاه شما (میرزا فضل احمد خان
 متوفای ۱۳۶۰ ق) تکلیف نمودم که قطعه ساخته است چون نگارنده
 این سخن را شنیدم بیجدا صرار نمودم که همان قطعه را برایم بیارد به فردا
 وعده نموده و بوعده خود ایفا کرد چون از دیدن و خواندن قطعه تاریخ مذکور
 نهایت خورسند شدم که هم تاریخ یقینی و هم اثری از حضرت قبله گاهی را یافتیم
 همان است که تصمیم نمودم تا لوحه برای مزارش تهیه و تحریر و نصب سازم این است
 که بتوفیق الهی موفق آمده و فراز مرقدش که درینوقت از طرف یکی از اخلاص
 کیشانش بسنگ های بهترین ساخته شده است نصب ساخته ام و در قیمت سنگ
 لوحه نیز یکی از دوستان سهم گرفت و اینک بسواد لوحه که دو طرفه بخامه
 عاجبرانه است می پردازم

صفحه اول که بطرف مرقداست

بعد از بسم الله که بصورت مجرای و راست و چپ بنوع خط ثلث نوشته شده و کلمه طیبه که بخط ثلث است بخط نستعلیق چنین مرقوم است :
 در صدف این حظیره گوهر تا بناک عرفان یعنی سالک مجذوبی است که برادرزاده شاه عبدالعزیز پسر بزرگ شاه ولی الله صاحب معروف دهلوی پسر جناب شاه عبدالرحیم پسر جناب شیخ وجیهه الدین فاروقی میباشد زمانی که عیش مسله آنان را فتوای هجرت از دهلنی داد در سنه ۱۲۴۲ هـ ق بکابل آمده بعد ۸۷ سال بقمر ۱۱۵ دنیای فانی را وداع گفت .

این مولوی سالک و این عارف مجذوب در آغاز از اهل علم و زهد و تقوی بوده و درین راه مجذوب گشته و در انجام بمراتبه نهائی عرفانی مجذوب و اصل رویکی از اعاظم اهل دل گردید . قطعه ذیل را قبله گاه راقم میرزا فضل احمد خان

در رحلتش سروده :

مولوی صاحب شهوور فقیر مسجد و پسر شاه عباس بنام و به نسب عالی شان هستی و ثروت و سر مایه بسی داشت به هند ترک گفت آنهمه را کشت با بنسور و ان

صفحه دوم لوح بعد از سوره اخلاص که در فوق بصورت خط ثلث مدور تحریر شده است :

کشت چون آورد کابل بشرای زرداد سالها کرد بیسک مرکز معلوم مکان

نشئه داشت پسر از می مینای عالم بر کشیدش ز خودی رطل گران عرفان

زان سبب بیخودی و جذب و سکوت و آرام داشت تا بود معموره بر شور جهان

گر نه بر صورت دلدار ازل دیده کشود ز چهره بود چو آهینه همه دم حیران

همه کس معتقد فضل و کمالاتش بود کرده او قطع علائق ولی از جان و جهان

چون پسند نظر او نشد این دیر خراب گشت راهی بسوی کشور معمور جهان

فضل احمد سنه و روز و ماه فوتش را ز در قم (جمعه و یا تازده آغاه رمضان)

(۱۳۳۰ هـ ق)

مستدعی عفو ارحم الراحمین و دعای زائرین راقم سطور محمد ابراهیم خلیل

بانی لوح حاجی محمد یعقوب سنه ۱۳۶۱ هـ ق

بسم الله الرحمن الرحیم

(۱) بابه خان محمد مجذوب

مولد این مجذوب معروف کوهستان شمالی کابل است؛ در اوائل حال عسکر
پیشه و در سلاطین نظام اعلی حضرت امیر دوست محمد خان منسلک بوده و در مواقع
جنگ بمقابل معترضین بمدافعه وطن خدمت کرده .

اما از آغاز عمر بسلوک صوفیه یابندی داشته و البته از شراب معرفت رطل
گرانی بوی دادند که دفعته از خودی بر آمد و به بیخودی پیوست و باقی عمرش
بمغذوب و جنون سپری شد .

باوصف آن در عین بیخودی مراعات منظم او قابل بیشتر تعجب است که به
تجربیری جناب مشاور صاحب در شرح حال مولوی صاحب اشاره به آن رفته
خرق عادات و عجایب حالات او از زبانهای کسانیستکه بیشتر وی را دیده اند
باندازه شنیده میشود که مستمع را حیرت دست میدهد از آن جمله در زمستان های
مقواتر برهنه زبنت میسکرده و بارها در تصور پر آتش خود را انداخته و وی را
کشیده اند که بسی اعضایش سوخته بوده و پروا نسکرده کلماتش گرچه مجذوبانه
و بی ترتیب بوده علاقه مندان و معتقدین از آن کلمات معانی می کشیدند و از
جمله پیشین گوئیها قرار داده و بتکرار شنیده شده که بعدا بر طبق آن ظهور
یافته و نظائر این در افواه مردم خیلی سخنان خرق عادت راجع بوی است
و ماده و معنای برخلاف نفس و تکالیف شاقه جسمانی را متحمل بوده .

بهر حال این مجذوب عارف بعد از فوت مولوی صاحب سابق الذکر کابل
را گذاشته و بوطن اصلی خود شتافته بکنار دریای کلبهار رحل اقامت افکنده
باقی عمر خود را بهمان وضعی که داشت در آنجا بسر رسانید تا اینکه در سنه
۱۳۴۵ هجری بهمانجا جان بجان آفرین سپرد و بهمان مقام سالهای خود که اطابق
منظمی از طرف حکومت تعمیر یافته بود دفن شد که حالا معلوم دار و مرجع
ارادتمندان است ، شهرای وطن هر کدام مرثی و قطعات تاریخ برایش سرودند
که از آن جمله این قطعه جناب بیتاب در سنگ حک شده و فراز مرقدش نصب میباشد .

دو عارف مجذوب	دو عارف مجذوب
دو عارف مجذوب	دو عارف مجذوب
دو عارف مجذوب	دو عارف مجذوب
دو عارف مجذوب	دو عارف مجذوب
دو عارف مجذوب	دو عارف مجذوب
دو عارف مجذوب	دو عارف مجذوب
دو عارف مجذوب	دو عارف مجذوب

هر گاه عدد لفظ چهل و پنج را که ۹۹ میشود بر عدد دهم صرغ
دوم که (۱۳۴۶) میباشد بیفزائیم سنه ۱۳۴۵ هـ ق حاصل

میکردد اگر چه محض معنی ظاهر بیت نیز برین عدد سنه ۱۳۴۵
دالات دارد.

نسبت این دو مجذوب سالک که بسی و طهارت داران عزیز طالب حاکم و شرح
گذارشات و ذکر نام و نشان شان بودند همینقدر که در دسترس معلومات
نیکارنده بود مرقوم شد.

محمد ابراهیم خلیل

این دو مجذوب سالک که بسی و طهارت داران عزیز طالب حاکم و شرح
گذارشات و ذکر نام و نشان شان بودند همینقدر که در دسترس معلومات
نیکارنده بود مرقوم شد.

ببین آخر تو این خواننده مردم
براه انداز غبار شاد تو را
سرت بگفتم در آن لحظه که
نشاط رهسروان از غمزه بود

(۱) استاد شایسته و بزرگوار حضرت آیت الله العظمی خراسانی قدس سره